

בית שמאי פרק חמישי נזיר

לב.

עין משפט
נר מצוה

ו א ב מיי פ"ד מהל'
מירות הל' [יג] יד טו
טזשע י"ד ס' כח סעיף
ב:
ז ג מיי פ"ח מהלכות
צבורות הלכה א קמג
עשין ריב:
ח ד מיי פ"ב מהלכות
מירות הלכה ב:

נוסחת הריב"ן

[illegible]

הגהות התוספות

1. ז"ל דהא. 2. תיבות אלא
דמשום טעות לא כלום,
נמחק. 3. תיבות או שהיה
משיא, נמחק. וז"ל אין
פותחין צולד. 4. ז"ל
אדעתא דהכי מי נדרת.

פי' הרא"ש

וכיון דער השחור חשבו
 יותר אל גירעות הדחשה
 מצדו כ"כ שיהיה חשבו
 (בשבת) [בשחרות] זו
 לקרות: יום מנחת דמתי
 משה משה שדורו ילד
 קטנים ליה. יום נקניק
 זה להחיר גורו אל להביא
 קרובותיו אצ"ל
 אסור כימים שנהג בהם
 יהיה: ר' יוסי אמר ר' יוסי
 יום, יום, יום, יום, יום, יום
 יום וסוף יום יום יום יום
 ה' [שקלים יום] ושלום
 עליהם מ' יום יריבא
 קרובותיו: יום יום יום
 קשיא יותר מרובה מ' רבן
 נזיר מרובה דבין מרובה
 מ' מרובה קאמר דסותר
 הכל ואי ר' יוסי קשיא יותר
 מרובה נזיר דבריו מרובה
 אלא למימר דמנתי' אלא
 פלגא ואי יוסי אלא דמנתי'

ומינה יילף להקדש בטעות חל והא לשלשמן מקודשין היינו טעמא
 כדדרש"י צ"י בתרא דזכורות (דף ס:) מובל מעשר בקר ואזן כל
 שהוא עשירי או שקרא שם עשירי אבל עשירי או י"ב לא דלין
 המעשר מקדש אלא הסמוך לו ומיחו או זה טעם העיקר ש"ב צ"ל
 שהרי דמיה ראהו וזו אלא טעמא

מני מתני' לא ר' יוסי
י שנדר ועבר על
אלא א"כ (ה) מונה
בהג בהם היתר ר'
יום אי רבנן קשיא
יוסי קשיא גזירות
ר' יוסי ואיבעית
תימא ר' יוסי כאן
בגזירות מועמט
לא תימא משעה
משעה שנדר: נשאל
א"ר ירמיה מדב"ש
ואמר ב"ש הקדש
זון דאיגלאי מילתא
ותרעה בעדר לב"ה
מורה במעות הויא
מיתיה לעיקר הקדש
עיקר הקדש איתעקר
ר אי אתם מודים
עשירי כו': איתמר
מעותו ולא כוונתו
הווא אמרי במעותו
ה רבא לרב נחמן
ולא כוונתו דקאמרי
ל אי אתם מודים
שירי ולעשירי תשיעי
ששלשתן מקודשין
לימרו להון מה
ש בכוונה אמר רב
מא דלא אמרי להון
שאינו קדוש בכוונה
שקדוש בכוונה לא
קדש בדעתא דמריה
בגזיר והלך להביא
שנגנבה אם עד
נזר הרי זה נזיר
ואם

יִסְרָאֵל כֹּפֶר אֶת עָרְךָ יוֹסֵי אוֹמֵר דָּדֹא. לְדִינוּהוּ אִסּוּר כִּימִים שֶׁנֶּהָג בָּהֶן הֵימָּה
 יוֹסֵם דִּין שִׁינְהוּג אִסּוּר שְׁלֵשִׁים וּקְיִי"ל^(ז) דָּכַל דָּדֹא אִינוּ אֵלָּא לִפְרֹשׁ
 אֶזְרָא וּמִשּׁוּם הֵכִי קִשְׁיָא לֵהוּ מִזִּירוֹת מוֹעֵטָת גַּל דִּמְתַּנִּי מִיִּירֵי בִין
 יוֹסֵי כ'ו^(ח) כְּמִפְרָשׁ: אִרְיָמָה מְדִינָת שְׁמַאי נִשְׁמַע לְבִית
 מִרִי בֵּית הֶלֶל דִּמְמוּרָה בְּטַעוֹת^(ט) ^(ז) דְּהוּיָא תַּמּוּרָה דִּלָּךְ עַל גַּב
 וְאִיגְלָא מִילְתָּא דְלֵאזְרָא שְׁפִיר נִדָּר וְנִשְׁאָל עַל מִזְרֹתוֹ וְהוּתֵּר הֵיכִי
 קָרַק עֵיקֶר מִזְרֹת: ^(י) הֵיכִי מִילֵי. דְּסָבֵר לִמּוֹר תַּמּוּרָת עוֹלָה וְאִמְר
 וְאִמְר הֵיכִי וְזוֹ תַּמּוּרָת שְׁלֵמִים כִּיּוֹן דִּהִפְרִישָׁה וְכֹזֵז טַעְמָה אִגְלָא
 מִדִּימָה כ'ו. מְתַנִּי הִיא ^(יא) אֵלָּא לְהוּן דְּהִפְרִישָׁה לִבֵּי כֹהֵן: טַעְמוֹ
 הִקְדָּשׁ אֵלָּא אִם נִתְכַּוֵּן לִכְךָ ^(יב) וְלֵאזְרָא הִקְדָּשׁ ^(יג) אֵלָּא מִעֲשֶׂר
 קוֹ בֵּית הֶלֶל. דְּלֵא מִהֲדָרִי לֵהוּ מְגוּפִיָּה דִּמִּילְתָּא דְלִימְרוּ לֵהוּ מֵה
 בְּכוּוּנָה. שֶׁאִם נִתְכַּוֵּן עַל שְׁלֹשְׁתָּן לְהַחֲלִיף וּלְקַדְּשׁוֹת בְּכָךְ אִינוּ
 יֵשׁוּ אֵלָּא בְּכוּוּנָה הוֹאִיל וְכַל מִעֲשֶׂה שְׁלוֹ אִינוּ אֵלָּא בְּכוּוּנָה לִכְךָ אִין
 מוֹ וְכ"ש כוּוּנָה וְקִשְׁיָא לְרַב נַחֲמָן: אִמְר רַב שִׁמְעִי. לְעוֹלָם טַעְמוֹת וְלֵא
 עֲשֶׂה שְׁאִינוּ קָדוֹשׁ בְּכוּוּנָה קָדוֹשׁ בְּטַעְמוֹת הִקְדָּשׁ כ'ו לֹא כ"ש: וְלֹא הִיא.
 יֵשׁוּ קָדוֹשׁ אֵלָּא בְּכוּוּנָה לְדַעַת בְּעֵלִים וְלֹא בְּטַעְמוֹת בְּעֵלִים אֵלָּא ^(יד) מִעֲשֶׂר
 ה' לְב"ש מֵה לְמַעֲשֶׂה שֶׁכֵּן אִינוּ בְּכוּוּנָה דְּלֵית לֵהוּ לְב"ש דְּטַעְמוֹת וְכ"ש
 לְמִזְרֹתוֹ וּמִנְחָה שֶׁנֶּהֱבִיחָה: אִם עַד שֶׁלֹּא נִגְנְנָה בְּהֵמָה נוֹר. אַע"פ
 בְּהֵמָתָן מִי הֵייתָ נוֹר וְאִמְר לֹאזְרָא הִ"ו מִזִּיר שֶׁאִין פּוֹתֵמָחַן לְאִשָּׁה בְּנִזְלָה:
 וְאִם

וואחד עשר שיהא מתקדש נשצט שעצר עליהן נטעות וקורא לו העשירי ותדע אצינו מתקדש נשצילו השצט מה אילו טעה והניח השצט ועל השמעי ועל שנים עשר וסקרו נסיקרא מי יש בהקדשו כלום ואלא מה טעם מתקדשין תשעי ואחד עשר שאזנו כחצו שקדש את העשירי קידש את התשעי ואחד עשר

ואת אחד עשר: **גב'**
ולא רבנן ⁽⁶⁾ דתניא
נזירותו "אין נזקקין
בהן איסור כימים
יוסי אומר דיו שלש
נזירות מועטת אי
מרובה איבעית תינ
תימא רבנן איבעית
בנזירות מרובה כ
ואיבעית תימא רבנ
שנור אלא אימא =
לחכמים והתירוהו וכ
נשמע לדבית הלל
במעות היו הקדש
דלאו שפיר נזר תצא
נמי אע"ג דאמרי
תמורה ה"מ היכא
אבל היכא דמיתקרא
נמי תמורה: אמר
שאיילו קרא לתשיע
מעשר רב נחמן אמר
רב חסדא ורבה בר
וכ"ש כוונתו אמר
לדידך דאמרת מעוהה
בית שמאי לבית ה
שאיילו קרא לתשיע
ולאחד עשר עשירי
ואישתיקו בית ה
למעשר שכן אינו ק
שימו בר אשי היינו
דק"ו הוא מה מעשו
קדוש במעות הקדש
כל שכן ולא היא ד
תל': **מתני'** ימי שנו
את בהמתו ומצא
שלא נגנבה בהמת

מסורת הש"ס

(א) נדרים כ. ע"ש ווע"ק,
(ב) [ויקרא כז, ג] נ"א
חמשים צטורה וחמשים וע'
א"מ, (ד) עי' סנהדרין כה.]

הגהות הב"ח

(ב) וְגַם אֵלֶּם אִשְׁרֵי דָוִד
 כִּי אִסּוּר: (ג) וְשֵׁי דָוִד
 בְּנֵי קֶרֶס: אֲמָרוּ
 הַשְּׂרִיר יִסֵּי קֶרֶס
 לְבִיתוֹ
 כִּלְכִּל וְחִיתָ עִשְׂרֵי מַחֲמָ:
 (ד) בְּמֵאֵי אֲמַתָּה מִן
 עֲשִׂירֵי בְּתוּרִין: (ה) דָּוִד
 אֲזִינְתָּ מַחֲמָ רָיו יִסֵּי
 וְכִי אֲמַתָּה דִּרְוּגָה
 בָּנָן: (ו) דָּוִד וְכִי יִסֵּי
 כְּדִפְיֵי מִסְדֵּי: (ז) דָּוִד
 אִשְׁרֵי יִימֵיו וְכִי מַתְּמוֹה
 טַעֲמוֹת הָרִיא מַתְּמוֹה
 וְאֵצֶיז לְאִמּוֹ
 מַתְּמַקֵּץ נִמְנֵם מִיתוֹת
 לְבִיָּה גַּם אֵצֶיז
 וְאִמְרִי מַתְּמוֹה בַּטַּעֲוֹת
 הָרִיא מַתְּמוֹה יִמֵּי
 דִּסְבוֹר לְבוֹר הִדֵּי:
 (י) דָּוִד טַעֲמוֹ וְלֹא
 כִּוּמוֹ וְכִי וְלִשְׁרִיטֵי הָרִיא
 הָרִיו קַעֲקֵס אֲנֵל
 נִמְנֵם לֵךְ לֹא יִכֵּי קַעֲקֵס
 טַעֲמוֹ וְכִי מַתְּמוֹה
 דָּלָא דָּוִד לְהַקְדֵּשׁ
 בִּדְבַעֲמָה מִדְּרִית הָרִיא
 כִּדְלִקְעֵס אֲנֵל מַשְׁכֵּן
 דְּמַתְּמוֹנָא: (כ) דָּוִד
 וְחַפְקִינֵי וְכִי טַעֲמוֹת
 דְּכִי קַעֲקֵס נִמְנֵם
 וְהִדְּרֵל לֹא בְּלִי הִדֵּי:
 (טו) דָּוִד וְלֹא אִשְׁרֵי
 לְבִיָּה יִסֵּי:

הגהות מהר"ב

רנשבורג

א] רש"י ד"ס מן ממזר
א] יבנו וכו' אלף ממזרות
מזרובם נקטו. וי"ב ע"י
א"מ: [ב] ד"ה ל"א וכו'
והוא נוספת. וי"ב ע"י
א"מ: [ג] ד"ה ל"א וכו'
קדוש וכו' מזרוב
ש"ס ע"י: [ד] ב"א וכו'
ר"י וכו' דמכרם י"ב ע"י
א"מ: [ה] ד"ה חמ"ד
א"ל אלן לטון וכו' רמ"ק
הוא. וי"ב ע"י א"מ: [ו] ד"ה
ועשו וכו' דמכרם י"ב ע"י
נשטום וכו' נשטום וכו'
קדוש. וי"ב ע"י א"מ:
[ז] ד"ה דקדוק וכו'
משך נחשטום וכו' דקדוק
א"מ: וי"ב ע"י א"מ:
[ח] ד"ה וכו' ד"ה ימי
שדור וכו' רמ"ק נכרדים וכו'
ש"ה מש"א וכו'. מלוח וכו'
א"מ: וי"ב ע"י א"מ:
[ט] ד"ה וכו' וכו' וכו'
ש"ה נשטום שחור וכו'
ש"ה וכו' ש"ה וכו'
שדור. א"מ:

מוסף רש"י

מי שנדר ועבר על
נזירותו. דקצור בטעות
נדר ואחרי כן בא לישראל,
אין דקצין לו. לפתחו לו
במטה (נדרים ב.).
בטעות. אמר שפרש
בהמה כגון רואה אני
לעשותה תמורת שולה,
ואמר הרי זו ממורת שלמים,
אי נמי דלאותה תמורה אחיא
מכה האי (הקדש בטעות
בשם).

(א) נראה דל"ל מתני' בנזיר מרובה איירי ולפיכך אינו סותר רק מהלכת וכו'.